

C.R.P(MD)No.379 of 2021

BEFORE THE MADURAI BENCH OF MADRAS HIGH COURT

DATED: 13.04.2023

CORAM

THE HON'BLE MR.JUSTICE C.SARAVANAN

C.R.P(MD)No.379 of 2021

and

CMP(MD)No.2096 of 2021

S.S.M.Habeeb Thambi Maraikayar

Ummal Rathinammal (Died)

...Revision Petitioners/Petitioners/
Respondents/Defendants

Vs.

S.S.M.Noor Mohamed (Died)

Mohamed Aliyar (Died)

- 1.Naina Mohamed
- 2.Jamal Mohideen
- 3.Ayisha Ammal
- 4.Barakath Ammal
- 5.Amina Ammal
- 6.Sulaika Ammal
- 7.Mahariba
- 8.Bathurunisha
- 9.Kaleel Rahman
- 10.Rashitha
- 11.Sheik Dawood
- 12.Musthoon
- 13.Rahmath Nisha
- 14.Barveen Beevi

...Respondents/Respondents/
Petitioners/Plaintiffs

C.R.P(MD)No.379 of 2021

PRAYER: Civil Revision Petition is filed under Article 227 of Constitution of India, to call for the records pertaining to the order passed by the learned Subordinate Judge, Aranthangi in E.A.No.48 of 2019 in E.P.No.55 of 2017 in O.S.No.39 of 1990 dated 21.03.2020 and set aside the same.

For Petitioner : Mr.N.Balakrishnan

For R2 & R9 : Mr.R.Paranjothi

For R1, 3 to 8, 10 to 14: No Appearance

ORDER

This petition has been filed to quash the order passed by the learned Subordinate Judge, Aranthangi in E.A.No.48 of 2019 in E.P.No. 55 of 2017 in O.S.No.39 of 1990 dated 21.03.2020.

2.This petition has been filed to set aside the order passed by the learned Subordinate Judge, Aranthangi, in E.A.No.48 of 2019 in E.P.No. 55 of 2017 in O.S.No.39 of 1990 dated 21.03.2020.

3.The petitioners are the defendants in O.S.No.39 of 1990. The suit was filed for performance of agreement dated 20.02.1989. The suit was decreed by the Trial Court by its judgment and decree dated 31.01.1992. Aggrieved by the same, the petitioners have also filed

C.R.P(MD)No.379 of 2021

A.S.No.246 of 1992. The appeal suit was also dismissed by the Appellate Court by its judgment and decree dated 01.07.2008. No further appeal was preferred by the petitioners herein.

4.By the impugned order dated 21.03.2020, in E.A.No.55 of 2017 in O.S.No.39 of 1990, the learned Subordinate Judge, Aranthangi, has dismissed the above application filed by the petitioners under Section 47 of CPC with the following observation:-

“7.இரதரப்பு வாதம் மற்றும் ஆவணங்களின் அடப்படையில் பாரிவையிடும்போது அசல் வழக்கு எண். 39/1990 – ல் எதிர்மனுதாரர்கள் மனுதாரர்களுக்கு எதிராக ஒப்பந்தப்படி ஒப்பந்தத்தை நிறைவேற்ற ஏற்றதை ஆற்றுக பரிகாரம் கோரி புதுக்கோட்டை சார்பு நீதிமன்றத்தில் வழக்கு தாக்கல் செய்து 31.01.1992 –ந் தேதி எதிரிமனுதாரர்களுக்கு ஆதரவாக மனுதாரர்கள் எதிர்மனுதாரர்களுக்கு கிரையப் பத்திரம் எழுதித் தர தீர்ப்பாணை பிறப்பிக்கப்பட்டுள்ளது. அந்த தீர்ப்பை எதிர்த்து மனுதாரர்கள் சென்னை உயர்நீதிமன்ற மதுரை கிளையில் மேல்முறையீடு A.S.No.246/92 தாக்கல் செய்யப்பட்டு 01.07.2008 –ந் தேதி மனுதாரர்கள் தாக்கல் செய்த மேல்முறையீடு தள்ளுபடி செய்யப்பட்டு கீழமை நீதிமன்ற தீர்ப்பு உறுதி செய்யப்பட்டுள்ளது. மதுரை உயர்நீதிமன்ற கிளையில் மனுதாரர்கள் மேல்முறையீடு தாக்கல் செய்தபோது தடை உத்தரவு எதுவும் பிறப்பிக்கப்படவில்லை என்பதை இருதரப்பிலும் ஒப்புக் கொண்டுள்ளார்கள். அதற்கு பின்பு அசல் நிறைவேற்றதல் மனு EP.No. 55/2017 எதிர்மனுதாரர்கள் தாக்கல் செய்து இரு தரப்பு விசாரணைக்கு பின்பு நிறைவேற்றதல் மனுவை அனுமதித்து மனு நிலுவையில் இருக்கும் போது மனுதாரர்கள் இந்த மனுவை தாக்கல் செய்துள்ளார்கள்.

8.அசல் வழக்கில் ஏற்றதை ஆற்றுக பரிகாரம் கோரி தீர்ப்பு பிறப்பிக்கப்பட்டுள்ள சூழ்நிலையில் கால வரம்பு சட்டத்தின்படி 12 வருடத்திற்குள் தீர்ப்பாணையை நிறைவேற்ற நிறைவேற்று மனு தாக்கல் செய்யப்பட

C.R.P(MD)/No.379 of 2021

வேண்டும். இந்த வழக்கில் 30.08.2016 –ந் தேதி புதுக்கோட்டை சார்பு நீதிமன்றத்தில் எதிர்மனுதாரர்கள் நிறைவேறுதல் மனு தாக்கல் செய்யப்பட்டு மின் இந்த நீதிமன்றம் புதிதாக துவங்கியதற்கு மின்பு மாறுதல் செய்யப்பட்டுள்ளது.

9.இம்மனுவில் எழுந்துள்ள பிரச்சனையை பார்வையிடும் போது தீர்ப்பாணையை நிறைவேற்ற காலவரம்பானது அசல் வழக்கில் தீர்ப்பில் இருந்து துவங்குகிறதா அல்லது மேல்முறையீட்டு தீர்ப்பு தேதியில் இருந்து துவங்குகிறதா என்பதை இந்த நீதிமன்றம் பரிசீலனை செய்ய வேண்டியுள்ளது. ஏற்றதை ஆற்றுக பரிகார வழக்கில் 12 வருடத்திற்குள் நிறைவேற்று மனு தாக்கல் செய்ய வேண்டும் என்பதில் இருதரப்பிலும் எந்தவித கருத்து வேறுபாடும் இல்லை. அசல் வழக்கில் 31.01.1992 –ந் தேதி தீர்ப்பு பிறப்பிக்கப்பட்டுள்ளது. ஆதற்கு மின்பு 12 வருடங்களுக்குள் அதாவது 2004 –ம் வருடத்திற்குள் அசல் நிறைவேறுதல் மனு எதிரிமனுதாரர்கள் தாக்கல் செய்ய வேண்டும். ஆனால் அந்த காலகட்டத்தில் முதல் மேல்முறையீடு --ஆ.கூடி. 246/92 தாக்கல் செய்யப்பட்டு மின்னர் 01.07.2008 –ந் தேதிதான் முடிவு பெற்றுள்ளது. குாலவரம்பு சட்டம் பிரிவு 139 –ன் படி தீர்ப்பாணை நிறைவேற்றுவதற்கு எப்போது கடைசி உத்தரவிடப்படுகிறதோ ,நுகேடிசஉநஉயைபெநஸ அப்போதுதான் காலவரம்பு தொடங்க வேண்டும் என்று சொல்லப்பட்டுள்ளது. அதன்படி பார்வையிடும்போது இந்த வழக்கில் மேல்முறையீடு தள்ளுபடி செய்யப்பட்ட 01.07.2008 –க்கு மின்புதான் நிறைவேறுதல் மனு தாக்கல் செய்ய காலவரம்பு தொடங்குகிறது.”

5.The specific case of the of the petitioners is that the execution proceedings initiated by the respondents in the year 2016 before the Sub Court, Pudukottai in EP.No.73 of 2016. Later, it was transferred to the Sub Court, Aranthangi, and renumbered as E.P.No.55 of 2017. It was clearly barred by limitation in terms of Article 136 of Limitation Act.

C.R.P(MD)No.379 of 2021

6.It is submitted that in the absence of stay by the Appellate Court in A.S.No.246 of 1992, question of saving of limitation did not arise.

Therefore, execution proceeding if any, ought to have filed from 12 years from the date of the judgment and decree of the Trial Court on 31.01.1992. It is submitted that the Trial Court has committed error in dismissing the application filed by the petitioners in E.A.No.48 of 2018.

7.In support of the present case, the learned counsel for the petitioners submits that as per the impugned order, it is categorically recording the fact that there was no stay obtained by the petitioners in A.S.No.246 of 1992. It is submitted that the Trial Court has misconstrued the decision of the Hon'ble Supreme Court in **Shanthi Vs. Vishwanathan T.D and Others** reported in **2018 (4) TLNJ 412 (Civil)**. Specifically, it is submitted that in the said decision, the Court was concerned with the case where the stay operating in favour of the judgment debtor during the pendency of the appeals and accordingly, the judgment debtor continued in the possession of the property. Whereas, in the present case, no stay was operating against the respondents and therefore, nothing precluded the respondents to initiate proceedings under Section 136 of the limitation Act, 1963. The learned counsel also

placed reliance a decision of this Court in **Tamil Nadu Housing Board**

Vs. Jayanthi reported in **2021 (3) MWN (Civil) 421**. Wherein this Court

observed as follows:-

"25.He also relied upon the judgment in the case of Moman V.Munshi and others, 2002 SCC Online Raj 160, in which the Hon'ble Supreme Court of India held as follows:

"10.In RatanSingh V. Vijay Singh and others, 2001 (1) CTC 683 (SC) : AIR 2001 SC 279, the Hon'ble Supreme Court considered a large number of judgments of various High Courts in a case where the Second Appeal was dismissed as being time-barred, but considering the provisions of the Limitation Act, observed as under:

*"Filing of an Appeal would not affect the enforceability of a Decree unless the Appellate Court stayed its operation. But, if the Appeal results in Decree, that would supersede the Decree passed by the Lower Court and it is the Appellate Court's Decree, which becomes enforceable .. As no Decree was passed by the High Court in Second Appeal, **the Decree of the First Appellate Court remains unaffected and the enforceability once commences remains undisturbed for a period of twelve years therefrom.** The execution process initiated by the Appeal long after expiry of twelve years from 1.8.1973 is, thus, irretrievably barred."*

*11.Thus, in view of the above, it cab be summarised that by virtue of the provisions of Order 41, Rule 5 of the Code, merely filing of an Appeal would not amount to stay or mere institution of the Appeal does not prevent the Decree-holder to execute the Decree and unless the Appellate Court puts and embargo, the Decree is executable. Even if the Appellate Court reverses the Decree in view of the provisions of Section 144 of the Code, there can be restitution without any hindrance and **if the Appellate Court had stayed the***

execution proceedings, the period of stay is to be computed and excluded from the period of limitation of execution of the Decree.”

The Hon'ble Supreme Court of India held that filing of the Appeal would not affect the enforceability of a Decree unless the Appellate Court stayed its operation. If the Appeal results in Decree, that would supersede the Decree passed by the Lower Court and it is the Appellate Court's Decree, which becomes enforceable. When the Appellate order does not amount to a Decree, there would be no supersession and hence the Lower Court's Decree continues to be enforceable.

26. In the case on hand, admittedly the First Appellate Court stayed the Decree passed by the Trial Court and finally dismissed the Appeal Suit by the Judgment and decree, dated 12.10.2004. Thereafter, the petitioner filed Second Appeal before this and Special Leave Petition before the Hon'ble Supreme Court of India and both were dismissed in its limini that too, in the condone the delay Petition itself. Therefore, no Decree passed by this Court or by the Hon'ble Supreme Court of India as such, the Decree passed by the First Appellate Court continuous to be enforceable and it remains unaffected and undisturbed by the Appellate Courts. Therefore, the Respondents ought to have filed the Execution Petition within a period of three years from the date of Judgment passed by the First Appellate Court viz., on or before 12.10.2007. Therefore, the above Judgments are squarely applicable to the case on hand and the Judgment cited by the learned Counsel appearing for the Respondents is not helpful to the case on hand and the Execution Petition itself is barred by limitation.”

8. Per contra, the learned counsel for the respondents on the other hand would submit that the impugned order of the Trial Court is well

C.R.P(MD)No.379 of 2021

reasoned and requires no interference. He submits that there was merger of the original decree passed on 30.01.1992 with the decree passed by the Appellate Court on 01.07.2018 in A.S.No.246 of 1992 and therefore, there is saving of limitation and therefore, the execution proceedings initiated by the respondents in E.P.No.73 of 2016 which was later re-numbered as E.P.No.55 of 2017 was well within the limitation under Article 136 of the Limitation Act.

9.I have considered the argument advanced by the learned counsel for the petitioner and the learned counsel for the respondents 2 and 9.

10.The impugned order rejecting the application filed by the petitioners on the ground of limitation cannot be sustained. The Execution Petition filed by the respondents was clearly time barred under Article 136 of the Limitation Act. The Trial Court ought to have considered the same as there were no stay operating against the respondents to initiate the execution proceedings in time.

11.Therefore, I am inclined to allow this Civil Revision Petition. Accordingly, the impugned order passed by the learned Subordinate

C.R.P(MD)No.379 of 2021

Judge, Aranthangi, in E.A.No.48 of 2019 in E.P.No.55 of 2017 in O.S.No.39 of 1990 is set aside and accordingly, E.A.No.48 of 2019 stands allowed.

12.This civil revision petition stands allowed. No costs.
Consequently, the connected miscellaneous petition is closed.

13.04.2023

NCC : Yes / No
Index : Yes / No
Internet : Yes / No
dss

To

- 1.The Subordinate Judge,
Aranthangi.
- 2.The Section Officer
Vernacular Section,
Madurai Bench of Madras High Court,
Madurai.

WEB COPY

C.R.P(MD)No.379 of 2021

C.SARAVANAN,J.

dss

C.R.P(MD)No.379 of 2021
and
CMP(MD)No.2096 of 2021

13.04.2023